

نقش کتابخانه‌ها در سوادآموزی بزرگسالان

نوشته: رضا غریبی

دانشجوی کارشناسی کتابداری و اطلاع‌رسانی

باید در ارتباط و در کنار هدف‌های دیگر که جامعیت و کلیت آموزش و پرورش نوین را تشکیل می‌دهند، قرار گیرد. بدیهی است که ممکن است یک بزرگسال به طور غیرمستقیم تحت فشار و محدودیت‌هایی قرار گیرد که بعضی از آنها جنبه اقتصادی و برخی دیگر جنبه سیاسی دارند. اماً کمتر اتفاق می‌افتد که یک بزرگسال را به زور و ادار به نشستن روی نیمکت کلاس بکنند.

هربرت تولاتز^۱، معاون دبیرکل کنفردراسیون بین‌المللی سندیکاهای آزاد با روشن‌بینی کامل نظریه مشابهی را ابراز داشته است: «اگر قرار باشد بین نان و کتاب یکی را انتخاب کنیم، مسلم آن است که نان حق تقدّم خواهد داشت، اما نباید فراموش کنیم که کتاب موجب فراوانی و داشتن نان می‌شود. به همین جهت کوشش در راه سوادآموزی حائز اهمیت فراوان است.»

یکی از مهمترین و مؤثرترین راه‌هایی که از طریق آن از پایمال شدن حقوق حقه انسان‌ها در سطح جهانی یا در یک کشور و حتی در یک جامعه کوچک جلوگیری می‌کند،

فعالیت‌های سوادآموزی کتابخانه در هر زمان که امکان‌پذیر باشد باید در جهت همکاری با دیگر ارائه‌دهندگان و سازمانهای ذی‌علقه در آموزش بزرگسالان هدایت شود. بدون شک هر تلاشی که کتابخانه برمی‌گزیند، کوشش‌های مشترک جامعه به آن فعالیت خواهد بخشید. هم چنین کتابخانه‌ها باید به هر طریقی در سوادآموزی مشارکت یابند. شکل و نحوه مشارکت کتابخانه به منابع در اختیار و جامعه بستگی دارد. استفاده از کتابخانه می‌تواند بسیار بزرگسال را به طریق گوتانگون یاری کند. نخست آنکه، این امر می‌تواند ظاهر تهدیدکننده‌ای را که مدرسه در ذهن نوسادان بزرگسال ایجاد می‌کند تغییر دهد. دوم اینکه کتابخانه می‌تواند در قطع چرخه بی‌سوادی نیز کمک کند. والدین با بردن فرزندان خود به کتابخانه، الگوی خوبی در استفاده از کتابخانه به عنوان جایگاهی برای فراغیری و به منزله مرکزی اطلاعاتی ایجاد می‌کنند.

سوادآموزی را نباید فقط به آموزش خواندن و نوشتان محدود کرد. خواندن و نوشتن جزوی از مجموعه هدفهایست و

شرایط اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی هر جامعه‌ای متفاوت است و اهداف خاصی را دنبال می‌کند. ولی معمولاً کشورهای جهان سوم، از جمله ایران، اکثراً بودجه و امکانات آموزشی بزرگسالان را در درجه اول صرف برنامه‌های سوادآموزی می‌کنند و در درجه دوم در اختیار آموزش حرفه‌ای و سایر برنامه‌های آموزشی نوسادان بزرگسال قرار می‌دهند. اما در کشورهای صنعتی، که اکثریت افراد جامعه باسواند، بیشتر بودجه و امکانات آموزشی صرف برنامه‌های حرفه‌ای و سایر بخش‌های آموزش مداوم می‌شود.

با توجه به نکات فوق، در اینجا اهداف سوادآموزی و آموزش حرفه‌ای بزرگسالان را جداگانه بررسی می‌کنیم.

(الف) هدف‌های سوادآموزی:

هدف از سوادآموزی، تنها فراگرفتن خواندن و نوشتن و ریاضیات پایه نیست؛ مهمترین اهداف آن را می‌توان به این ترتیب خلاصه کرد:

- ۱- فراهم کردن آموزش ابتدایی و دادن امکان دیگری به بزرگسالان برای کسب مهارت‌هایی که در طول دوران کودکی و برجوانی از آنها محروم بوده‌اند.

- ۲- افزایش توانایی و مهارت بزرگسالان برای شرکت در برنامه‌های اجرایی دولت و جامعه.

- ۳- تهیه برنامه‌ها و تشکیل کلاس‌هایی که به گسترش فکری بزرگسالان اختصاص می‌یابد.

- ۴- افزایش اعتماد به نفس در بزرگسالان از طریق افزایش آگاهی و دانش آنان.

- ۵- بالا بردن سطح آگاهی بزرگسالان در زمینه مصالح جامعه و گسترش علاقه‌مندی آنان به مشارکت در تصمیم‌گیری.

- ۶- افزایش آگاهی شهروندان نسبت به حقوق، وظایف و مسؤولیت‌های خود.

- ۷- گسترش توانایی‌های بزرگسالان برای حل مسائل و مشکلات شخصی و اجتماعی خود.

- ۸- آگاه کردن بزرگسالان با مهارت‌ها، استعدادها، توانایی و همچنین ناتوانی و کمبودهای خود.

- ۹- گسترش دانش افراد درباره مبانی و میراث فرهنگی خود، و کمک به دریافت و بزرگ داشتن آداب و رسوم و

گسترش آموزش و پرورش در همه ابعاد است. سوادآموزی و آگاهسازی افراد، رکن اساسی آموزش و پرورش محسوب می‌شود. در اکثر کشورهای جهان، آموزش و پرورش به دوره‌های مختلف ابتدایی، متوسطه و عالی تقسیم می‌شود و آموزش بزرگسالان به صورت رسمی یا غیررسمی، در یک یا همه دوره‌های آموزشی گنجانده می‌شود.

باسوادی چیست؟

در عرف آموزش و پرورش، بسوادی را با توانایی خواندن و نوشتن برابر می‌دانند، و نسبت بسوادی عبارتست از درصد جمعیت معین که از این دو مهارت یا یکی از آنها بهره‌مند است. با این ترتیب، ما تاکنون با یک دوگانگی بسواد و بی‌سواد سر و کار داشته‌ایم، به این معنی که هر فرد یا می‌تواند بخواند یا نمی‌تواند. اما خواندن یک صفت یا ویژگی بشری نیست که بتوان آن را به دو وجه تقسیم نمود؛ بلکه افراد را می‌توان در توانایی خواندن در طول یک مقایسه بسیار وسیع دسته‌بندی کرد. و چند سال رفتن به مدرسه لزوماً به این معنی نیست که شخص بسواد شده است، زیرا در برخی از کشورها تعلیم خواندن با نسبت معینی از مردودی صورت می‌گیرد.

یکی از مفاهیمی که در زمینه بسوادی بسیار به کار می‌رود و کمتر شناخته شده است، مفهوم نسبت بسوادی^۴ است. دهها سال است که در کتاب‌های درسی و منابع مختلف اطلاعاتی درباره نسبت بسوادی کشور نقل می‌شود، اما به ندرت به طرز تعیین این نسبت اشاره شده است. نخستین کسی که مطالعه جامع در باب سواد در مقایس جهانی درباره روش‌های تعیین نسبت بسوادی هرکشور نقل کرده است، گری^۵ می‌باشد که روش یادشده به قدری پراکنده و متنوع است که مقایسه بین المللی این قبیل داده‌ها با این روش به کلی بی معنی خواهد بود. بعضی از کشورها برای این منظور سال‌های تحصیل رسمی را ملاک عمل قرار می‌دهند، در صورتی که کشورهای دیگر صرفاً توانایی افراد موردآزمایش را تا حدی که بتوانند نام خود را بنویسند و بخوانند، برای این منظور کافی می‌دانند.

اهداف آموزش نوسادان بزرگسال^۶
به طور کلی نظام آموزش نوسادان بزرگسال بر اساس

سرونه برگزیده شده برای خدمات سوادآموزی از سوی کتابخانه متفاوت خواهد بود. به عنوان مثال کتابخانه می‌تواند یک یا

چند مورد از هدف‌های ذیل را برگزیند:

۱- ارائه خدمات به نوآموzan بزرگسال، مشابه خدماتی که به دیگر شهروندان ارائه می‌شود.

۲- افزایش آگاهی‌های جامعه پیرامون مسئله سوادآموزی.

۳- تهیه مواد و منابع برای نوآموzan بزرگسال و ارائه دهنگان آموزش بزرگسال.

۴- همکاری با دیگر ارائه‌دهنگان خدمات سوادآموزی و گروه‌های علاقه‌مند به ارائه خدمات سوادآموزی.

۵- تبلیغ خدمات سوادآموزی و نیاز به چنین خدماتی در ناحیه.

۶- گردآوری اطلاعات درباره فرستاده‌های آموزشی بزرگسالان برای راهنمایی و ارجاع، دانشجویان و داوطلبان بالقوه.

۷- هماهنگ ساختن فعالیت‌های آموزشی داوطلبان در جامعه.

ب) هدف‌های آموزش حرفه‌ای:

به طور کلی آموزش حرفه‌ای دارای چند هدف اساسی به شرح زیر است:

۱- مجهر کردن بزرگسالان به مهارت‌های لازم برای امور معاش.

۲- فراهم کردن نیروی انسانی لازم برای پیشبره اهداف اقتصادی و صنعتی کشور.

۳- تحقق مساوات اجتماعی و تساوی حقوقی و همچنین از میان بردن نفاوت‌های موجود میان افسار جامعه.

۴- تربیت کارگرانی که بتوانند خود را با شرایط متغیر صنعتی و استخدامی جامعه منطبق کنند.

ویژگی‌های آموزش نوسوادان بزرگسال

به طور کلی شرایط و خصوصیات اجتماعی، اقتصادی و خانوادگی بزرگسالان، همچنین وظایف و مسئولیت‌هایشان، ایجاب می‌کند که برنامه‌های آموزشی مربوط به آنان دارای مشخصات خاصی باشد. موارد مهمی که باید مدنظر قرار گیرد عبارتند از:

فرهنگ‌های گوناگون، هم در پهنه ملی و هم در پهنه بین‌المللی.

۱۰- کمک به اعتلای فعالیت در راه صلح، تفاهم و همکاری بین‌المللی.

۱۱- کمک به پروراندن درگ انتقادی درباره مسائل عدمة معاصر و دگرگونی‌های اجتماعی و پروراندن قدرت اجرای نقشی فعال در پیشرفت جامعه به منظور تحقیق عدالت اجتماعی.

۱۲- کمک به آگاهی یافتن روزافزون از مناسبات میان مردم و محیط مادی و فرهنگی‌شان و بالا بردن میل و شوق، بهسازی این محیط، به بزرگداشت و نگهداشت طبیعت و اموال عمومی.

۱۳- کمک به پروراندن استعداد کسب معلومات، مهارت‌ها، نگرش‌ها یا رفتارهای جدیدی که به شکوفایی نام و تمام شخصیت بیانجامند.

۱۴- کمک به پروراندن استعداد و بهره‌جوبی خلاقانه از اوقات فراغت و کسب همه دانش‌های ضروری یا دلخواسته.

۱۵- کمک به پروراندن استعداد یادگیری.

۱۶- کمک به افزایش توانایی برای درگ درست مسائل مربوط به پرورش کودکان.

۱۷- کمک به پروراندن قوه تشخیص لازم برای استفاده از رسانه‌های گروهی، بویژه رادیو، تلویزیون، سینما، مطبوعات، و نیز برای تفسیر پیام‌های گوناگون جامعه خطاب به انسان امروزی خواه زن و خواه مرد.

پکی از هدف‌هایی که در نظر گرفته می‌شود عبارتند از «کاهش میزان بی‌سوادی در جامعه» این امر بیشتر یک هدف کلی است، و اندازه‌گیری میزان پیشرفت در تحقق آن دشوار است. در عوض، می‌توان کاهش میزان بی‌سوادی را که اصل و پایه فعالیت‌های سوادآموزی به شمار می‌رود توجه قرار داد.

هدف‌ها و مقاصد برنامه سوادآموزی کتابخانه در طول زمان و به موازات خود برنامه بهبود خواهد یافت. پالایش، تجدیدنظر و ارزشیابی برنامه سوادآموزی کتابخانه فرایندی مداوم است که برنامه سوادآموزی را تقویت می‌کند. هدف‌ها عبارت است از بیان گستره مقاصد برنامه و هدف‌هایی درازمدت. هدف‌های برنامه سوادآموزی کتابخانه بسته به

دیگر، حضور آنان در کلاس باید بخشی از کارشان محسوب شود. این اصل در برخی از کشورها در مورد سوادآموزی اجرا می‌شود. بدین معنی که کارگران و سایر افراد شاغل کم‌سواد و بی‌سواد مجازند که یک ساعت از کار روزانه خود را صرف شرکت در کلاس‌های درسی کنند. بزرگسالان باید بتوانند کار و آموزش را با هم توأم کنند. برای مثال آموزش در حین خدمت برای معلمان، کارمندان و کارگران علاوه بر افزایش دانش و معلوماتشان به بالا بردن کارآبی آنان نیز کمک می‌کند.

مفهوم آموزش مدام

آموزش مدام کوششی است برای ایجاد توفيق و هماهنگی بین مداخل مختلف و تعلیم بنحوی که دیگر فرد در کشمکش با خویشتن قرار نگیرد. آموزش مدام با تکیه‌ای که بر وحدت و همه‌جانبه بودن و مدامیت و پرورش شخصیت دارد، به تهیه و تنظیم چنان برنامه و وسائل آموزشی می‌رسد که بین نیازها و درس‌های زندگی، حرفه‌ای و جلوه‌های فرهنگی که پرورش عمومی و موقفيت‌های متنوعی که به وسیله آنها فرد به غایت خویشتن می‌رسد، رابطه دائم ایجاد می‌کند.

تأسیس آموزش مدام برابر است با مجذب‌کردن انسان به روشی که در سراسر زندگی معنوی و فرهنگی او در اختیارش باشد. معلوم می‌شود که اساس فعالیت آموزشی چه تدریس به معنی اخضنا باشد چه به معنی اعم تعلیم و کارآموزی، باید هدفش به دست آوردن عادت‌ها، کشها و توانایی‌ها باشد.

دیو^۵، یکی از محققان، معتقد است که آموزش مدام مفهوم جامعی است که در طول زندگی فرد، شامل یادگیری رسمی، غیررسمی و اتفاقی، برای رسیدن به بیشترین رشد ممکن فردی، اجتماعی و حرفه‌ای می‌شود. وی آموزش را در کلیت آن مطرح می‌سازد و یادگیری در خانه، مدرسه، جامعه، محل کار و یا در موقعیت‌های دیگر و نیز از طریق رسانه‌های گروهی یا از طریق ساختارهای دیگر را جزو آن می‌آورد. همه این یادگیری‌ها به کسب و افزایش آگاهی‌ها مناجملد.

در اصطلاح «آموزش مدام» روح «آموزش مادام‌العمر» نهفته است و منظور آن است که آموزش با انتقام آموزش تمام وقت زمان کودکی پایان نمی‌یابد و مدام ادامه دارد. اصطلاح «آموزش خارج از دانشگاه» همان آموزش مدام است

۱- انعطاف در زمان

قابل انعطاف بودن زمان یادگیری، یکی از اصول اساسی برنامه‌های آموزشی بزرگسالان است. زیرا شرکت‌کنندگان در کلاس‌ها باید بتوانند، به رغم مسؤولیت‌ها و مشاغل مختلفی که دارند به سهولت و آزادانه از فرصتی که فراهم آمده است استفاده کنند. انعطاف در زمان به این معنی است که نه تنها باید زمان کلاس‌ها و برنامه‌ها برای بزرگسالان مناسب باشد، بلکه علاوه بر آن، باید امکانات لازم برای مطالعه مستقل فراهم شود. به عنوان مثال، امکان مطالعه در منزل، کتابخانه وغیره باید برای بزرگسالان فراهم شود.

۲- انعطاف در مکان

یکی از ابعاد انعطاف‌پذیر بودن مکان این است که افراد جامعه بتوانند بدون در نظر گرفتن محل زندگی خود به مطالعه و پیشبرد دانش و معلومات خود پردازنند. بعد دیگر انعطاف‌پذیری در مکان این است که مسئله اختصاصی بودن مکان آموزش اصولاً مطرح نباشد و کارآبی، دانش و مهارتی که در یک مکان آموخته است، در مکان‌های دیگر نیز قابل قبول باشد.

۳- انعطاف در سن

فرصت‌های آموزشی مخصوص سن خاصی نیست و استفاده از آن باید همه، بدون در نظر گرفتن سن آنان، میسر باشد. در حقیقت، برنامه‌های آموزشی باید برای استفاده افراد در سنین مختلف تهیه و تنظیم شود. و هیچ محدودیت سنی برای آموزش در نظر گرفته نشود، هرکسی در هر سنی بتواند آموزش ببیند.

۴- انعطاف در پذیرش

هیچ بزرگسالی نباید تنها به این دلیل از آموزش محروم شود که شرایط لازم را برای پذیرفته شدن در کلاس ندارد. پذیرش بزرگسالان در برنامه‌های آموزشی در سطوح مختلف، با توجه به امکان استفاده از فرصتی که فراهم شده است، باید بر اساس تجارب و میزان دانش و معلومات آنان باشد، نه بر اساس معیارهایی از قبیل دیبلم، درجه و کلاس تحصیلی.

۵- توأم شدن آموزش و مسؤولیت‌های شغلی
بزرگسالان باید بتوانند در طول مدتی که به کاری اختصاص دارند در کلاس‌های آموزشی شرکت کنند. به عبارت

است متنها در سطح عالی.

گرچه درست است که آموزش و پرورش یک جریان مدام است، ممکن است این واقعیت نیز وجود دارد که نوع آن برای جوانان و بزرگسالان یکسان نیست. گذشته از تفاوت های بیولوژیکی و بلوغ جسمی، شرایط موقعیت های این دو قشر از مردم با هم فرق های اساسی دارند. برای یکی تعهد و برای دیگری آزادی وجود دارد. طفل تحت تأثیر دنیای بزرگسالان، که در شخصیت والدین و مقامات مدرسه جلوه می کند، فرار می گیرد. اگر بزرگسال بخواهد که حرفش را بشنوند و مجموعه دانش و دستورهایش در نسل بعد نفوذ کند باید خود در حال آموختن باشد.

آموزش ابتدایی و متوسطه برای گروه های سنی مربوطه اجباری و بسیار ساده نیز بر اثر توجه کافی به آموزش بزرگسالان و عوامل دیگری از قبیل بالا رفتن سطح رفاه اجتماعی و اقتصادی و غیره ریشه کن شده است. از این دو، آموزش بزرگسالان دیگر به مفهوم سوادآموزی و آموزش های ابتدایی نیست بلکه به صورت آموزش مدام یا پیگیر درآمده است.

در آموزش مدام کوشش می شود تا از همه امکانات و منابع مادی و نیروی انسانی موجود، برای بالا بردن دانش، معلومات و مهارت های افراد جامعه، حداقل استفاده به عمل آید.

در روند آموزش مدام مسئله ای به نام مردود شدن مطرح نیست؛ زیرا هدف از اینگونه برنامه ها کمک به افراد است به نحوی که بتوانند در حد توائیی و ظرفیت یادگیری خود به کسب دانش و مهارت های ضروری زندگی پردازند.

آموزش بزرگسالان به «کسانی که در کودکی، آموزش دیده اند و ... نیز به کسانی که در آن دوره آموزشی ندیده اند»^۶. اما آموزش بزرگسالان به هر معنا که باشد، باید مسائل زیر را مدنظر داشته باشد: بافت فرهنگی و سنتی که در آن اجرا می شود، توسعه به عنوان آرمان اصلی، سازماندهی و نحوه انتقال آموزش، هدف ها و محتوای آموزش، امکانات قدیم و جدید آموزش قابل استفاده گروه ها و افرادی که آموزش می بینند و روش تدریس و ارتباطات.

با تجزیه و تحلیل معنای آموزش بزرگسالان به وجود پنج

- اصل در مفهوم آن بسیار بسیار.
- (الف) اصل جامعیت و استمراری
- (ب) اصل آموزش ضروری
- (ج) اصل آزادی ساختار و نهاد
- (د) اصل سودمندی
- (ه) اصل توجه به نیازهای مخاطبان

مجموعه مواد و منابع^۷

انواع موادی که برای نوآموزان بزرگسال نهیه می شود دو نوع می باشد:

۱- مواد سمعی و بصری که به صورت فیلم، پوستر، اسلاید، نوارهای شنیداری (برای آموزش زبان انگلیسی به فرآگیران زبان یا بخش اطلاعات برای نوآموزان بزرگسال که نسیم توانند بخوانند)، نوارهای ویدئو^۸ (برای آموزش مهارت های پایه و مهارت های شغلی^۹ که معمولاً همراه با مدرس مورد استفاده قرار می گیرد)، و نرم افزار ریز کامپیوتر^{۱۰} (برای آموزش مهارت های پایه، از قبیل شناخت کلمات، نوشتن و انشاء و نیز مهارت های ریاضی) است.

هدف عمده تصاویر آگاه کردن افراد از شرایط زندگی آنها و از ستمدیدگی و محرومیتی است که در جامعه برای آنها تحمیل می شود.

پائولوفر^{۱۱} معتقد است تصاویری که برای توصیف شرایط و موقعیت ها مورد استفاده قرار می گیرد باید موضوع را جلوه گر کند که نه کاملاً اشکار باشد و نه به صورت معملاً درآید. چون در حالت اول، تصویر ممکن است جنبه تبلیغ به خود بگیرد و موضوع مورد بحث را بدون تحلیل انتقادی مطرح کند. در حالتی که تصویر، مسئله را به صورت معما مطرح کند فعالیت تربیتی جنبه بازی به خود می گیرد و امکان تحلیل انتقادی را به حداقل می رساند. از این رو، تصاویر باید در ضمن پیچیدگی، ساده نیز باشند.

۲- مواد چاپی از جمله کتاب، جزوای مصور، روزنامه دیواری، مجله و کارت هایی که حاوی کلمات کلید هستند. در هر کارت یک کلمه کلید ارائه می شود و بخش های آن، همراه با سایر حروف مصوت صرف می شوند. مثلاً کلمه «خانه» یکی از کلمات کلید است که در کارت نوشته شده است و هر یکی از

نasheran را تهیه کنند.
پنج معیار ارزشیابی گزینش مواد وجود دارد، عبارتست از:
۱- سطح خواندن ۲- موضوع و محیط ۳- سبک نگارش
۴- شکل ارائه ۵- قیمت

خدمات کتابخانه

- خدمات کتابخانه شامل موارد ذیل می‌باشد:
- ۱- استخدام آموزشیار و کارورزی و استفاده از دانشجویان را هدایت کنید.
 - ۲- سخنرانی‌هایی برای گروه‌های جامعه پیرامون مسئله سوادآموزی و نیاز به خدمات سوادآموزی ایجاد کنید.
 - ۳- برای کارکنان کتابخانه گروه‌های کاری (کار و تمرین) پیرامون سوادآموزی تشکیل دهید.
 - ۴- کتابشناسی‌هایی از مواد و منابع موجود تهیه کنید.
 - ۵- راهنمایی‌ها و ارجاعات به مؤسسه‌های دنبال کنید.
 - ۶- برای دانشجویان آموزش بزرگسال بازدیدها و گردش‌هایی را ترتیب دهید.
 - ۷- به منظور بایگانی منابع لازم برای پشتیبانی و نمایش مسئله اطلاعاتی فراهم آورید.
 - ۸- مجموعه سوادآموزی کتابخانه را به آگاهی عمومی برسانید و تبلیغ کنید.
 - ۹- اطلاعات خود را پیرامون هر مؤسسه گسترش دهید.
 - ۱۰- بودجه لازم برای خدمات سوادآموزی کتابخانه را درخواست نمایید.
 - ۱۱- برای آموزش فردی و آموزش بزرگسالان فضای لازم و کلاس درس تأمین کنید.
- نمونه برخی از خدمات عمومی کتابخانه‌ها عبارتند از:
- امانت مواد چاپی و غیرچاپی
 - خدمات پاسخگویی
 - خدمات آموزشی و مرجع
 - جست و جوی منابع
 - جست و جوی مائیشینی منابع
 - آموزش‌های کتابشناسی
 - استفاده از شبکه‌های کتابشناسی برای امانت بین کتابخانه‌ای

هجاهای آن با حروف مصوب صرف می‌شود. کلمه «خانه» از دو بخش تشکیل می‌شود. خا نه سپس هریک از بخش‌ها با سایر مصوب‌ها صرف می‌شود. مثل:

خا	خو
نا	نو

نقشی که کتابخانه‌ها در تهیه مواد چاپی بر عهده دارند می‌تواند مناسب ترین کار برای آنها باشد، زیرا این امر فعالیتی است که همواره در کتابخانه‌ها معمول است. از این رو یکی از راههای ساده برای شروع فعالیت‌های سوادآموزی، کار در زمینه مجموعه مواد و منابع چاپی است. این مجموعه شامل مواد خواندنی اوقات فراغت^{۱۲}، کتاب‌های درسی^{۱۳} کتاب‌های تمرین^{۱۴}، و مهارت‌های زندگی^{۱۵} یا مواد مربوط به مهارت‌های جدید^{۱۶} (در زمینه‌هایی چون آگاهی‌های مصرف‌کنندگان، اقتصاد خانواده و جز آن) می‌باشد.

برخی از کتابخانه‌ها عملآمود و منابع خود را در هردو شکل چاپ^{۱۷} و شنیداری - دیداری^{۱۸} برای نوآموزان بزرگسال تولید و توزیع می‌کنند. برخی دیگر از کتابخانه‌ها اقدام به چاپ داستان‌هایی به قلم دانشجویان برنامه‌های سوادآموزی خود می‌کنند.

گزینش مواد و منابع

برای کتابدار که وظیفه گزینش مواد و منابع لازم برای تشکیل مجموعه سوادآموزی به عهده اوست، پنج راهبرد اساسی توصیه می‌شود. این پنج راهبرد عبارتند از:

- (۱) گزینش از سیاهه‌های استاندارد.^{۱۹}
- (۲) گزینش از فهرست‌های ناشران.
- (۳) گزینش از نشریات نقد و بررسی.^{۲۰}
- (۴) بررسی مواد و منابع در نمایشگاه‌ها یا مؤسسه‌های دیگر.
- (۵) گزینش بر پایه توصیه‌های دیگر مؤسسه‌های ارائه‌دهنده خدمات سوادآموزی.

در عمل بسیاری از کتابخانه‌ها ترکیبی از چند مورد راهبردهای فوق را به کار می‌برند. کتابشناسی‌های مواد مناسب برای نوسادان بزرگسال مورد خوبی برای شروع گزینش مواد و منابع است. برای شناسایی مواد و منابع جدید و وارسی در مورد دسترس‌پذیری آنها، کتابداران می‌توانند فهرست‌های

کتابخانه برنامه‌ریزی کنند، تا نوسودان و یا کم‌سودان با کتابخانه آشنا شوند. همین بازدیدها می‌تواند عاملی برای عادت و نشویق به مطالعه در نوسودان بزرگسال باشد.

دست‌اندرکاران امر سوادآموزی می‌توانند از سه گروه تشکیل شده باشند:

۱- کارکنان کتابخانه: کتابدارانی که دست‌اندرکار برنامه‌های سوادآموزی اند دو فعالیت عمده را انجام می‌دهند:

(الف) برقراری ارتباط میان افراد نیازمند سوادآموزی با برنامه‌های سوادآموزی در جامعه.

(ب) برقراری ارتباط میان آموزشیاران فعال دارطلب سوادآموزی ناحیه و سازمان‌های مربوطه.

۲- آموزشیاران دارطلب

۳- دانشجویان بزرگسال

ب) تهیه مواد و منابع

گاهی ناشران، بر حسب ذوق و سلیقه خود کتاب‌هایی به زبان ساده تهیه و منتشر می‌کنند، به این امید که خواننده کم‌سواد آنها را بخواند و مفاهیم را درک کند و مورد استفاده نیز قرار دهد.

اغلب کم‌سوادان خودشان می‌توانند مطالب جالب و خواندنی تهیه کنند. برای تهیه مواد خواندنی مفید و مناسب چهار نکته زیر را باید مدنظر داشت:

۱- مواد خواندنی برای کم‌سوادان باید با سبک و واژگان مخصوص آنان، به طوری که برایشان قابل درک و فهم باشد، نوشته شود.

۲- اطلاعاتی که در اختیار آنها قرار می‌گیرد، از نظر فنی و عملی، مطابق با واقع و صحیح باشد.

۳- مطالب باید بر اساس تجارب و زمینه ذهنی و دانستنی‌های خوانندگان کم‌سواد باشد.

۴- با خصوصیات زندگی خوانندگان هماهنگ و مطابق باشد.

برای حصول نتیجه مؤثر، یعنی بالا بردن سطح معلومات مردم کم‌سواد، مواد خواندنی موردنیاز آنان باید بدون وقفه تهیه و در اختیارشان گذاشته شود. مواد موردنیاز خوانندگان کم‌سواد کتاب، انواع نشریه‌های یک برقی، چندبرگی، جزو،

- تهیه فتوکپی و تکثیر مواد
- ارائه خدمات آگاهی‌رسانی جاری

- خدمات منابع رزرو

- خدمات گروه‌های ویژه

- خدمات منابع ویژه

- خدمات رایانه‌ای

- تهیه فهرست‌های موضوعی دستی یا رایانه‌ای بنا به درخواست

- اشاعه اطلاعات گزیده

- خدمات فنی

- خدمات فرهنگی

- و ...

ارزشیابی خدمات کتابخانه شامل گردآوری آمار، تعداد راهنمایی‌ها و ارجاعات، تعداد دفعاتی که کتابخانه برای آموزش و گردش‌های موردن استفاده قرار گرفته، طرح‌های مشترک و تعداد و نوع تماس‌هایی است که با اعضاء ائتلاف انجام گرفته است.

خدمات کتابخانه‌ها به دو شکل ذیل انجام می‌شود:

(۱) مستقل: در این شکل کتابخانه‌ها می‌توانند منابع موردنیاز مراجعه کنندگان را به طور مستقل ارائه دهند. یعنی بدون متقاضی به کتابخانه‌های دیگر و یا بدون استفاده از سیستم امانه بین کتابخانه‌ای منابع موردنظر را به مراجعه کننده بدهند. در این روش کتابخانه‌ها مراجعه کنندگان را به کتابخانه‌های دیگر ارجاع نمی‌دهند.

خدمات مستقل کتابخانه به دو روش تقسیم شده است.

این دو روش عبارتند از:

(الف) برقراری ارتباط با دست‌اندرکاران سوادآموزی:

کتابخانه از طرق مختلف می‌تواند مواد را تهیه کند.

می‌تواند با دست‌اندرکاران امر سوادآموزی ارتباط برقرار کند؛ چون آنها هستند که این منابع را تولید می‌کنند. از آنها بخواهیم

که انتشارات خود را به ما معرفی کنند.

وظیفه کتابخانه‌ها این است که با این سازمان‌ها ارتباط برقرار کنند. کتابخانه‌ها می‌توانند با ناشران در ارتباط باشند، و

آنها نیز کاتالوگ نشریات خود را به کتابخانه بفرستند. تماس با دست‌اندرکاران امر سوادآموزی می‌تواند برای بازدید از

۶- سبب می شود که خواننده آنچه را می بیند بتواند تفسیر د تعبیر کند.

۷- نیروی ذهنی خواننده را تقویت می کند.

۸- به خواننده می آموزد تا، همان طور که ما فی الفسمیر خود را از راه نوشتمن بیان می کند، از راه طراحی و نقاشی نیز به این کار دست بزند.

تهیه مواد و منابع به دو صورت انجام می شود

الف) مستقل: از جمله وظایف مهم کتابدار انتخاب و تهیه مواد کتابخانه است به گونه ای که بتواند برای هر یک از مراجعین به کتابخانه مفید و ارزشمند باشد. رضایت خواننده از کتابخانه مستقیماً به نوع کتابی مربوط است که در دسترس وی قرار داده شده است.

نشریات دولتی و انجمن ها و مؤسسات معمولاً در بازار وجود ندارد و بهتر است که از خود ادارات، مؤسسات یا انجمن ها مستقیماً تهیه شوند.
مواد و منابعی که، در بازار کتاب وجود دارد می توان آنها را به راحتی خریداری کرد و منابع و مجلاتی که در بازار موجود نمی باشند را می توان از طریق اشتراک خریداری کرد.

(ب) بازار کتاب: معمولاً نشریات معمولی را از ناشر، کتابفروشی و یا واسطه های خرید که به آنان کارگزار گفته می شود، خریداری می کنند.

هنگامی که خریدهای فوری پیش می آید، گاه ممکن است کتابدار یا یکی از کارمندان شخصاً به کتابفروشی مراجعه نموده، کتاب های لازم را خریداری کند. در خریدهای معمولی مواد کتابخانه بخصوص برای خرید کتاب از خارج در حال حاضر بهترین راه خرید از طریق کارگزاران مواد کتابخانه ای است.

۲) خدمات ارجاعی

خدماتی که به صورت مستقل به مراجعه کننده ارائه نمی شود، و مراجعه کننده را به کتابخانه های دیگر ارجاع می دهد، و یا می تواند مراجعین را به مرکز ثبت سوادآموزی ارجاع دهد را خدمات ارجاعی گویند. از جمله تهیه راهنمایی از مراکز کاریابی و یا مراکز بهزیستی و ...

روزنامه، مجله و این قبیل است.

کتاب هایی که برای مردم کم سواد بکار می رود معمولاً به دو نوع تقسیم می شود. نوع اول کتاب های درسی و نوع دوم کتاب های کمک درسی یا کتاب هایی است که برای مطالعه خارج از کلاس از آنها استفاده می شود. چون اساس مواد خواندنی کلمات نوشته شده است، بنابراین مواد سمعی و بصری هم مانند فیلم های آموزشی هم می تواند جزء مواد خواندنی به حساب آید. وظیفه کتابخانه این است که پوستر و جزو ارات ساده مواد خواندنی برای بزرگسالان تهیه نمایند. چون فرهنگ شفاهی کم سوادان از فرهنگ کتبی آنها قویتر می باشد، مواد سمعی و بصری تأثیر بسیار زیادی برای کم سوادان خواهد داشت.

مردم کتاب های داستانی را بیشتر دوست دارند. زیر آنچه خواننده باید بیاموزد در واقع از قهرمانان داستان می آموزند، و اگر داستان واقعی و حقیقی باشد، خواننده را قانع و راضی می کند. بهتر است که داستان بر اساس موضوع هایی از قبیل مسائل بهداشتی، اقتصادی و اجتماعی و یا سایر مسائل مربوط به زندگی عادی و روزمره مردم باشد.

روزنامه و مجله در اجتماعات کم سواد از ارزش زیادی برخوردار است، زیرا که در وهله اول خواننده را به مطالعه عادت می دهد، و در وهله دوم با انتخاب دقیق و صحیح مطالب به پیشرفت جامعه کمک می کند. موضوع آنها، از هر نوع که باشد، به وسیله یک کمیته یا یک نفر متخصص انتخاب می شود و سپس برای مراحل بعدی آماده می شود.

تصویر نیز می تواند نقشی در تهیه مواد خواندنی برای گروه کم سواد داشته باشد.

۱- سبب جلب توجه و تحریک کنگاری می شود.

۲- میل به خواندن را به آن حد بر می انگیزد که بیننده را

وادر به تهیه کتاب می کند.

۳- به خواننده در فهم مطالبی که درباره آن تجربه قبلی ندارد، یاری می دهد.

۴- نشان می دهد که بعضی از کارها چگونه و چطور انجام شوند.

۵- خواننده را کمک می کند، بتواند مطلب را به خوبی به یاد بسپارد.

مرکز آموزش بزرگسالان

مراکز آموزش بزرگسالان اصولاً در مکان‌های فاقد آموزشگاه قرار دارند و اغلب مستقیماً به آموزش در جهت اشتغال مربوط می‌شوند. دوره‌هایی که در این مراکز ارائه می‌شود شبیه دوره‌های آموزش مهارت‌های پایه بزرگسالان در دانشکده‌های محلی است. برخی از مراکز آموزش بزرگسالان دوره‌هایی به زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم برگزار می‌کنند. بودجه این مراکز از طریق هدایا و یا توسط هیأت‌های امنا تأمین می‌شود. و کارکنان آنها را افراد داوطلب تشکیل می‌دهد.

تبلیغ خدمات سوادآموزی

تبلیغ خدمات سوادآموزی کتابخانه مشابه تبلیغ دیگر فعالیت‌های کتابخانه است، اما با یک تفاوت عمده: نیاز به انتقال پیام به شکل شفاهی به جمعیت بسیار تمام تلاش‌های سوادآموزی باید بسوی انجام ارجاع‌های شفاهی به کتابخانه و ارائه‌دهندگان سوادآموزی سوق داده شود. دامنه عرضه و تبلیغ خدمات سوادآموزی گسترده بوده و شامل بسیاری از تلاش‌های تبلیغاتی معمول کتابخانه است. نمایش پوسترها^{۲۱} و توزیع بروشورها^{۲۲} از راهبردهای بسیار معمول و مورد استفاده است. افزون بر آن، کتابخانه‌ها می‌توانند (با همکاری دیگر گروه‌ها) به تهیه خبرنامه^{۲۳} سوادآموزی برای نوآموزان بزرگسالان، معلمان، آموزشیاران، و یا عموم مردم اقدام نمایند.

تبلیغات می‌تواند از طریق رسانه‌های جمیعی یا روزنامه‌های محلی باشد، مثلاً روزنامه قدس در استان خراسان چاپ و منتشر می‌شود. افراد کم‌سواد که می‌خواهند درباره محل زندگی خود اگاهی بیشتری داشته باشند، این‌گونه روزنامه‌ها را تهیه می‌کنند.

کوشش‌های تبلیغاتی مشترک نمونه بارزی از طرح‌های سوادآموزی کتابخانه است. این کوشش‌ها شامل بروشور دریاره خدمات کتابخانه در ناحیه، نمایش‌های شنیداری - دیداری، نمایشگاه‌ها، و ثبت و ضبط اعلان‌های خدمات عمومی است. ارائه سخنرانی‌هایی برای گروه‌های مردم و حضور در رادیو و تلویزیون نیز از این مقوله‌اند.

برگزاری بازدیدهایی از کتابخانه و دوره‌های ضمن

منابع

- ۱- بازیار، هما ناج؛ ماهنامه آموزش و پرورشی دوره چهل و سوم شماره ۷؛ وزارت آموزش و پرورش، تهران: ۱۳۵۲.
- ۲- بچورن، کارلس؛ آموزش پایه بزرگسالان؛ انتشارات کمیته ملی پیکار جهانی با بسیاری سوادی، تهران: ۱۳۵۳.
- ۳- بولا، هـ؛ ترجمه جهان‌بنام، سیمین دخت؛ روند تحولات و مسائل آموزش بزرگسالان در جهان؛ مرکز انتشارات کمیسیون ملی یونسکو در ایران، تهران: ۱۳۷۳.
- ۴- پل، لاتکرن؛ ترجمه اینم (آهن) لیلی؛ مقدمه‌ای بر آموزش مدارم؛ کمیته ملی پیکار جهانی با بسیاری سوادی؛ تهران: ۱۳۵۲.
- ۵- تعاونی، شیرین؛ پیش‌نویس استانداردهای کتابخانه‌های دانشگاهی ایران؛ کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، تهران: ۱۳۷۴.
- ۶- جاسون، دبراولنکس با همکاری سول؛ جیفری؛ ترجمه فناحری، رحمت‌الله؛ کتابخانه‌ها و سوادآموزی؛ دانشگاه فردوسی (مشهد)، مشهد: ۱۳۷۳.
- ۷- سلطانی، پوری؛ خدمات فنی؛ کتابخانه جمهوری اسلامی ایران، تهران: ۱۳۷۳.
- ۸- صباغیان، زهراء؛ روش‌های سوادآموزی بزرگسالان؛ مرکز نشر دانشگاهی؛ تهران: ۱۳۷۲.
- ۹- قاسمی، احمد؛ آموزش سواد؛ کمیسیون ملی یونسکو در ایران، تهران: ۱۳۵۰.
- ۱۰- قاسمی، احمد؛ سوادآموزی بزرگسالان در دوران شاهنشاهی بهلور؛ کمیته ملی پیکار جهانی با بسیاری سوادی، تهران: ۱۳۵۵.
- ۱۱- همایون‌پور، پریز؛ پیکار جهانی با سوادآموزی؛ سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، تهران: ۱۳۶۸.

یادداشت‌ها

- 11. Paulo Freire
- 12. Leisure reading materials
- 13. Texts
- 14. Workbook
- 15. Life skills
- 16. Coping Skills
- 17. Print
- 18. Audio Visual
- 19. Standard Lists
- 20. Reviews
- 21. Posters
- 22. Brochures
- 23. NewsLetter
- 24. in-service sessions

- 1. Herbert Tolatz
- 2. Literacy rate
- 3. Gray
- 4. Adult new Literates
- 5. Dave
- 6. بولا، ه. س. با ترجمه جهان‌پناه، سیمین دختر؛ روند تحولات و مسائل آموزشی بزرگسالان در جهان، ص. ۱۰.
- 7. Collection
- 8. Video tapes
- 9. Employment Skilles
- 10. Micro-Computer Soft Waves

